

[Ingeborg Refslund Thomsen.]

rundt regnet 8 500 kr. og 10 000 kr. Efter det nye cirkulære vil disse hjem nu få et nedslag i betalingen på henholdsvis 2 kr. 20 øre og 3 kr. 50 øre daglig. Kunne det ikke ændres således, at nedslaget blev 3 kr. 50 øre for begge grupper, thi selv med den nu foreslåede nedgang i betalingen skal en barnløs familie med en skattepligtig indtægt på lidt under 9 000 kr. alligevel betale 9 kr. 45 øre daglig? Lad os håbe, de får råd til det, jeg tror det ikke.

Denne ordning er jo ikke lutter veldædighed fra det offentliges side, thi vore sygehuse aflastes ved ordningen. Hvis nemlig en syg husmoder efter et hospitalsophold kan plejes hjemme og ikke straks skal i arbejde i hjemmet, så bliver hun udskrevet et par dage før, og bare 2—3 hospitalsdage sparet betyder 25—30 kr. daglig; det er mange penge. Jeg vil dernæst sige, at der vel ikke med rette kan indvendes noget imod, at de allerlaveste betalingssatser sættes op med 20 øre daglig; det er jo mere symbolsk.

Denne lov har åbnet adgang til et nyt kvindeerhverv, og det er vel ikke unaturligt, at kvindeorganisationerne er interesserede i, at kvinderne får anseelse og rimelige kår, så de ikke løber til og fra dette erhverv, men kan føle sig som en respekteret stand, alt til syvende og sidst til gavn for de hjem, hvis trøst og støttstav de skal være. Vi kvinder bør finde en bedre betegnelse. Det ligner ingenting at tale om uuddannede og uddannede husmoderafløser. En husmoderafløser er i alle tilfælde uddannet. Hun kan ikke tage denne gerning op uden at have mindst 5 års praktisk husholdningsarbejde bag sig. Man kan tale om lærlingeuddannelse eller anden uddannelse, men denne såkaldte uddannelse er slet og ret et lille kursus, der har det dobbelte formål at vejlede og i tide besvare nogle af de problemer, der uvægerlig vil rejse sig for en husmoderafløser i det praktiske arbejde, og den imødekommer et rimeligt krav fra den ansættende myndigheds side om at få lidt hold på det hele og kunne se de forskellige ansøgere lidt an, om de nu også har både dygtighed og takt til at gå ind i andres hjem, hvor der ofte vil være fattigdom, brøst og mangler, og hvor altfor energiske reformatorer kommer til kort og til ulejlighed. Forholdene ligger forskelligt i København og en lille landkommune. I større byer er et kursus nødvendigt, fordi man har for lidt kendskab til ansøgerne, og dér er der jo også let adgang til et kursus. I små landkommuner, hvor alle kender

hinanden, hvor man ved, hvem man betror dette arbejde til, og hvor der er langt til kursus, støtter kommunalbestyrelserne ofte kvinderne i, at de ikke kan forlade hus og hjem i 3 måneder, og det er vist mest af hensyn til familien, de ikke vil eller kan. Jeg tror, kvinderne selv ville få stor glæde af et sådant forsinket højskoleophold. Det er måske den eneste mulighed, de har for at komme ud og træffe ligesindede og få svar på alt det, der optager dem. Vel ved jeg, at en erfaren, såkaldt uddannet afløser ofte er langt at foretrække for en nyslået kursusuddannet afløser, men et kursus vil dog i alle tilfælde være et plus. Jeg har været af den opfattelse, at det var småligt at sætte betalingen ned for ikke-kursusuddannede afløser, men ved nærmere eftertanke kom jeg til det resultat, at disse bestemmelser ville indsnævre den kreds af kvinder, som nødigt vil sætte sig på skolebænken; for kvinder kan også regne, de vil ikke livet igennem gå for en mindre løn, så vil de hellere bide tænderne sammen og sætte sig på skolebænken. Så kom vi derhen, hvor alle kvindeorganisationerne mener vi skal, på kursus. Men helt så skematisk vil det ikke gå; de såkaldte uuddannede kan i visse tilfælde få tillagt en større løn. Så ved jeg ikke bedre end, at kvinderne nu må kaste sig over kommunalpolitik. De må søge at påvirke kommunalbestyrelsen: for det første til at indføre husmoderafløsning og dernæst til at lade kvinderne komme på kursus, til at ansætte uuddannede afløser.

I det andet høje ting har man søgt at forlige de modstridende synspunkter ved at nedsætte kursustiden til 2 måneder. Vi beholder vore kursus, og det er efter min mening vigtigt, og så tror jeg forøvrigt ikke, det varer længe, førend vi har en forening af husmoderafløser med emblemer og årsmøder, og dér vil de så få lejlighed til år for år at følge med i, hvad nyt der fremkommer på deres specielle felt. I længden vil det sikkert blive det helt naturlige med det lille kursus. De vordende husmoderafløser vil indse, at de også må ofre lidt for at få denne selvstændige stilling, der vil give dem, der har det rette sind, stor glæde i det daglige arbejde, fordi de vil føle, at det er en rig og afvekslende og god gerning, de er gået ind til. Og det gør vist ikke så meget, om de virkelig bliver savnet lidt hjemme i den tid, de er borte; des mere bliver de måske påskønnet, når de kommer tilbage.

Mit parti kan stemme for loven, men jeg